

lang række kvaliteter. Det har beriget mit liv meget. Jeg tror, jeg kan sige med sikkerhed, det også har beriget Danmark meget at have et samarbejde, et ligeværdigt forhold mellem Færøerne og Grønland.

Det er klart, at man kan trække historiske ting op, hvor tingene var anderledes, hvor nogen gjorde noget galt, men jeg tror ofte i den bedste mening, og det mener jeg ikke vi skal bygge på.

Jeg vil gerne sige, at for CD's vedkommende er det sådan, at hvis grønlændere eller færinger – jeg taler her om det grønlandske folk eller det færøske folk – ønsker en løsere tilknytning, ønsker en anden form, måske direkte løsrivelse, så er det klart, at det ville være fuldkommen vanvittigt at argumentere imod det, hvis det er det, man ønsker.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg mener, det ville være meget beklageligt. Men der skal heller ikke være nogen tvivl om, at ønsker man det, så skal vi gerne hjælpe til det. Hvis man ønsker det, skal vi også gerne bidrage til at hjælpe på anden vis, fordi jeg mener, det er så væsentligt for os, det her. Det er, som nogen har nævnt det, historisk og kulturelt utrolig værdifuldt.

Jeg håber meget, at begge befolkninger er indstillet på at fortsætte samarbejdet med Danmark, og jeg kan i hvert fald sige med sikkerhed, at vi ønsker ikke at tage nogen initiativer herfra til at ændre forholdene. De skal komme fra Grønland eller Færøerne, og vi skal være imødekommende.

Jeg vil også gerne sige, at det aktstykke, der ligger i Finansudvalget, som nogle kunne overveje at stemme imod eller undlade at stemme til, vil vi stemme for til enhver tid. En aftale mellem den danske regering og Grønland eller Færøerne ville vi aldrig stemme imod.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Jeg kommer herop for at udtrykke min enighed med den forrige taler på mange punkter. Jeg har selv boet 19 år af mit unge liv i Danmark, så jeg har sådan visse forbindelser hernede og så selvfølgelig også deropad til det høje nord.

Vort land hedder Kalaallit Nunaat, det er Menneskenes Land, og det var sådan set det, taleren, ordføreren fra CD prøvede at udtrykke, tror jeg, på en meget flot måde.

Lad mig bare sige på det her tidspunkt, at der bliver talt om selvstændighed, der bliver

talt om suveræniteten. Ja, Danmark er en suveræn stat med sin egen grundlov. Men hvor selvstændig er Danmark egentlig? Det spørgsmål stiller jeg mig selv og andre en gang imellem. Danmark er medlem af EU; der går mere og mere selvstændighed, som jeg ser det, fra Danmark til EU. Det er ikke en EU-diskussion, det er bare en observation, jeg personligt gør.

Grønland har meldt sig ud af Det Europæiske Fællesskab ved en folkeafstemning, så svaret må blæse i vinden. Jeg spørger bare.

Jørgen Estrup (RV):

Også fra radikal side en tak til statsministeren for en nøgtern og fremadrettet redegørelse. Jeg synes, det er klogt og rigtigt at se i øjnene, at der er behov for ændringer i rigsfællesskabet, men også at tage dem i det tempo, som de bør tages, og ikke forhaste sig.

Der er sagt mange smukke ting under debatten om rigsfællesskabet. Jeg vil gerne tilslutte mig både tonelejet og de mere lyriske ting, der er sagt. Jeg skal ikke prøve at overgå dem, men blot sige, at vi fra radikal side har lagt mere vægt på fællesskabet end på den første del af ordet rigsfællesskabet. Det er ikke bare en magtstruktur. Det er i høj grad et fællesskab, som bygger på en pragmatisk erkendelse af, at samarbejdet er vigtigt for begge parter, og at det kan administreres og udføres på en måde, som tjener begge parter til fordel.

Det er heldigvis efterhånden et par hundrede år siden, at Danmark ophørte med at være kolonimagt. Det tror jeg vi kan sige med en vis vægt. Derfor er det også vigtigt, at det fællesskab, som rigsfællesskabet er, har været et forbillede for andre dele af verden, hvor man prøver på at skabe den slags samarbejde, og at der ikke ligger andre bindinger end de følelsesmæssige og de pragmatiske samarbejds-mæssige i dette rigsfællesskab. Der er ingen tvang. Det er ikke bare et juridisk fællesskab, det er nok mere det, man kunne opfatte som det, der foregår i en familie, hvor det også indimellem jo selvfølgelig slår nogle gnister.

Men jeg tror også, det er vigtigt at sige, at der er brug for en modernisering. Det har ikke bare noget at gøre med, at hjemmestyreløvene er henholdsvis 50 og 19 år. Det kan man nok se af de diskussioner, vi har haft på det seneste, og af de udtalelser, der er kommet fra såvel færøsk som grønlandsk side. Der er ønsker og forståelige krav om mere indflydelse og ansvar, og det er noget, vi hilser velkommen fra radikal side.